

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 czerwca 1938 r.

w sprawie zmiany przepisów o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników „Polskiego Monopolu Tytoniowego”, „Państwowego Monopolu Spirytusowego”, „Polskiego Monopolu Solnego” i „Polskiego Monopolu Loteryjnego”.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240), art. 13 rozporządzenia

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny” (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 497), art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) i art. 18 ustawy z dnia 9 lipca 1936 r. o monopolu loteryjnym (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 398) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników „Polskiego Monopolu Tytoniowego”, „Państwowego Monopolu Spirytusowego” i „Polskiego Monopolu Solnego” (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 228), zmienionym rozporządzeniami Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 195), z dnia 31 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 459) i z dnia 28 grudnia 1936 r. (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 1, poz. 8), wprowadza się zmiany następujące:

1) § 98 otrzymuje brzmienie:

„§ 98. Pracownikowi, który po upływie co najmniej 10 lat służby zaliczalnej do czasu służby w myśl przepisów § 7 stał się trwale niezdolny do służby, a ponadto utracił bez własnej winy w związku przyczynowym ze służbą trwale co najmniej 95% zdolności do zarobkowania — dolicza się przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego w granicach § 108 — 10 lat do czasu służby, podlegającego normalnemu zaliczeniu do wysługi emerytalnej. W przypadkach, w których utrata zdolności do zarobkowania nie pozostaje w związku przyczynowym ze służbą — doliczenie, o którym mowa wyżej, może nastąpić za zgodą Ministra Skarbu.”;

2) w § 108 uchyla się ust. 3, 4 i 5,

§ 2. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników „Polskiego Monopolu Tytoniowego”, „Państwowego Monopolu Spirytusowego” i „Polskiego Monopolu Solnego” (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 195) uchyla się § 2.

§ 3. Emeryci oraz wdowy i sieroty, którym zaopatrzenie emerytalne zostało przyznane przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego z doliczeniem do wysługi emerytalnej okresów służby w byłych państwach zaborczych albo okresów pracy zawodowej, otrzymują to zaopatrzenie od dnia 1 lipca 1938 r. z uwzględnieniem zmian wynikających z § 1 pkt 2) rozporządzenia niniejszego z tym jednak zastrzeżeniem, że z czasu służby w byłych państwach zaborczych osobom tym zalicza się do wysługi emerytalnej tylko okresy rzeczywistej służby, okresów natomiast doliczonych z tytułu korzystniejszego liczenia tej służby nie uwzględnia się; zastrzeżenie to nie dotyczy osób odznaczonych orderem wojskowym „Virtuti Militari” lub „Krzyżem Niepodległości”.

Jeżeli przy zastosowaniu przepisu ustępu poprzedzającego okazało się, że wysługa emerytalna wynosi mniej niżeli lat 15, wysokość zaopatrzenia emerytalnego określa się według zasad zdania drugiego ustępu drugiego § 108 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 228).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1938 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*